

Súd: Krajský súd Banská Bystrica
Spisová značka: 16Co/106/2014
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6112200237
Dátum vydania rozhodnutia: 11. 06. 2014
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Štefan Baláž
ECLI: ECLI:SK:KSBB:2014:6112200237.2

Uznesenie

Krajský súd v Banskej Bystrici v právnej veci navrhovateľa K. R., nar. 8. 3. XXXX, bytom X. Q. J., O. XXXX/X, proti odporcovi LESY SR, štátny podnik, so sídlom Banská Bystrica, Námestie SNP 8, IČO: 36 038 351, právne zastúpeného advokátkou JUDr. Annou Mozolíkovou, Advokátska kancelária so sídlom Čadca, Palárikova 1449, o zaplatenie 8.501,33 EUR s príslušenstvom, o odvolaní odporcu proti uzneseniu Okresného súdu Banská Bystrica č. k. 16C/2/2012-254 zo dňa 4. 11. 2013, takto

rozhodol:

Uznesenie okresného súdu p o t v r d z u j e.

Odporca n e m á právo na náhradu trov odvolacieho konania.

odôvodnenie:

Odvolaním napadnutým uznesením okresný súd zaviazal navrhovateľa zaplatiť odporcovi trovy konania pozostávajúce z trov právneho zastúpenia vo výške 614,3 EUR na účet právnej zástupkyne odporcu, a to v lehote do troch dní odo dňa právoplatnosti tohto uznesenia.

V odôvodnení uznesenia okresný súd uviedol, že navrhovateľ sa návrhom vo veci samej domáhal voči odporcovi zaplatenia 8.501,33 EUR s príslušenstvom. Okresný súd rozhodol vo veci samej rozsudkom č. k. 16C/2/2012-213 zo dňa 16. 1. 2013 tak, že návrh navrhovateľa zamietol. Zároveň vyslovil, že o trovách konania rozhodne až po nadobudnutí právoplatnosti rozhodnutia vo veci samej. Odporca si uplatnil a vyčíslil trovy konania v celkovej výške 1.228,6 EUR za štyri úkony právnej služby, režijný paušál, cestovné náhrady, náhradu za stratu času a DPH. O trovách konania úspešného odporcu okresný súd rozhodol podľa § 142 ods. 1 zákona č. 99/1963 Zb. Občianskeho súdneho poriadku (ďalej aj „O. s. p.“), s poukazom na § 150 ods. 1 O. s. p., keď konštatoval dôvody hodné osobitného zreteľa, pre ktoré odporcovi priznal náhradu uplatnených trov konania len v polovičnej výške (614,3 EUR). Uvedené dôvody hodné osobitného zreteľa okresný súd videl v osobných a majetkových pomeroch navrhovateľa, ktoré viedli k tomu, že okresný súd uznesením č. k. 16C/2/2012-136 zo dňa 21. 9. 2012 priznal navrhovateľovi oslobodenie od súdnych poplatkov za návrh.

Uznesenie okresného súdu napadol v zákonom stanovenej lehote odvolaním odporca. Poukázal na skutočnosť, že okolnosti uvedené v napadnutom uznesení okresného súdu, na základe ktorých navrhovateľovi oslobodenie od súdnych poplatkov bolo priznané, nie sú dôvodmi hodnými osobitného zreteľa, keď je zrejmé, že priznanie oslobodenia od súdnych poplatkov bolo vzhľadom na majetkové pomery navrhovateľa nesprávne a nedôvodné. Je totiž daný dôvodný predpoklad, že navrhovateľ má okrem starobného dôchodku aj iné príjmy zo svojho majetku a vlastní majetok, ktorý neodôvodňuje jeho oslobodenie od súdnych poplatkov, a ani nepriznanie nároku na náhradu trov konania voči jeho osobe. Ďalej uviedol, že nie je možné prihliadať na oslobodenie od súdnych poplatkov navrhovateľa, ale len na to, že navrhovateľ úplne bezdôvodne žaloval odporcu, ktorému následne vznikli trovy v uplatnenej výške, pričom navrhovateľ si musel byť vedomý skutočnosti, že ak v konaní úspešný nebude, má dosť majetku na to, aby bol zviazaný nahradiť trovy konania úspešnému odporcovi. Poukázal tiež na to, že pri skúmaní existencie dôvodov hodných osobitného zreteľa okresný súd prihliada najmä na okolnosť,

či účastník, ktorému sa náhrada trov konania priznáva, uviedol skutočnosti a dôkazy pri prvom úkone. Zdôraznil, že uvedenú zákonnú podmienku splnil, keď všetky skutočnosti a dôkazy uviedol už pri prvom úkone, ktorý mu patril. Vzhľadom na uvedené navrhol odvolaním napadnuté uznesenie okresného súdu zmeniť a navrhovateľa zaviazať nahradiť odporcovi trovy konania v sume 1.182,38 EUR, prípadne uvedené uznesenie zrušiť a vec vrátiť okresnému súdu na ďalšie konanie. Spolu s odvolaním si uplatnil trovy odvolacieho konania vo výške 46,21 EUR.

Vyjadrenie k odvolaniu podané nebolo.

Krajský súd, ako súd odvolací, preskúmal vec v rozsahu danom ustanovením § 212 ods. 1 zákona č. 99/1963 Zb. Občianskeho súdneho poriadku (ďalej aj „O. s. p.“), bez nariadenia pojednávania podľa § 214 ods. 2 O. s. p., odvolaním napadnuté uznesenie okresného súdu podľa § 219 ods. 1 O. s. p. ako vecne správne potvrdil.

Podľa § 142 ods. 1 O. s. p., účastníkovi, ktorý mal vo veci plný úspech, súd prizná náhradu trov potrebných na účelné uplatňovanie alebo bránenie práva proti účastníkovi, ktorý vo veci úspech nemal.

Ak sú tu dôvody hodné osobitného zreteľa, nemusí súd výnimočne náhradu trov konania celkom alebo sčasti priznať. Súd prihliadne najmä na okolnosti, či účastník, ktorému sa priznáva náhrada trov konania, uviedol skutočnosti a dôkazy pri prvom úkone, ktorý mu patril; to neplatí, ak účastník konania nemohol tieto skutočnosti a dôkazy uplatniť (§ 150 ods. 1 O. s. p.).

V sporovom konaní Občiansky súdny poriadok vychádza zo zásady zodpovednosti za výsledok, podľa ktorej má účastník nárok na náhradu trov konania potrebných na účelné uplatnenie a bránenie práva vtedy, ak mal vo veci úspech. Len výnimočne nemusí súd úspešnému účastníkovi priznať náhradu trov konania podľa ustanovenia § 150 O. s. p.. Zo znenia § 150 O. s. p. vyplýva, že ide o ustanovenie, ktoré má súdu umožniť, aby pri rozhodovaní o náhrade trov konania mohol prihliadnuť k zvláštnostiam jednotlivých prípadov a má slúžiť k odstráneniu neprimeranej tvrdosti (Uznesenie NS SR sp. zn. 3 Obo 269/2007). Pri skúmaní existencie podmienok hodných osobitného zreteľa súd prihliadne najmä na okolnosti, či účastník, ktorému sa priznáva náhrada trov konania, uviedol skutočnosti a dôkazy pri prvom úkone, ktorý mu patril; to neplatí, ak účastník konania nemohol tieto skutočnosti a dôkazy uplatniť. Tiež je potrebné prihliadať k majetkovým, sociálnym, osobným a ďalším pomerom všetkých účastníkov konania a v tejto súvislosti sú významné aj okolnosti, ktoré viedli k uplatneniu nároku na súde, postoj účastníkov v priebehu konania a pod (Rozhodnutie NS SR sp. zn. 3 M Cdo 5/2006).

Odvolací súd preskúmaním veci zistil, že okresný súd kritériá uvedené v predchádzajúcom odseku zohľadnil keď dospel k záveru, že vo vzťahu k navrhovateľovi sú tu dôvody hodné osobitného zreteľa pre neuloženie povinnosti náhrady trov konania úspešnému odporcovi v plnej uplatnenej výške. V tejto súvislosti odvolací súd v prvom rade uvádza, že sú správne tvrdenia odvolateľa, že tento v prejednávacom prípade uviedol skutočnosti a dôkazy na preukázanie svojich tvrdení už pri prvom úkone, ktorý mu vo veci patril (vyjadrenie zo dňa 12. 10. 2012). Uvedené konštatovanie však ešte samo o sebe neznamená, že v prejednávacom prípade dôvody hodné osobitného zreteľa neexistujú. Ako už totiž uviedol odvolací súd vyššie, okolnosť, či účastník, ktorému sa náhrada trov konania priznáva, uviedol dôkazy a skutočnosti už pri prvom úkone, ktorý mu patril, je len jednou z okolností, ktorú súd musí skúmať, ak chce o trovách konania rozhodnúť s poukazom na § 150 ods. 1 O. s. p.. Navyše uvedená okolnosť nebola dôvodom aplikácie § 150 ods. 1 O. s. p. v prejednávacom prípade, t. j. okresný súd nevychádzal zo záveru, že dôvodom moderácie odporcom uplatnených trov konania by bola skutočnosť, že by odporca neuviedol dôkazy a skutočnosti pri prvom úkone, ktorý mu patril. Ako už bolo uvedené vyššie, dôvodmi hodnými osobitného zreteľa v prejednávacom prípade boli osobné a majetkové pomery navrhovateľa, ktoré viedli k tomu, že okresný súd uznesením č. k. 16C/2/2012-136 zo dňa 21. 9. 2012 priznal navrhovateľovi oslobodenie od súdnych poplatkov za návrh. Odvolací súd sa pritom stotožňuje s názorom okresného súdu, že vyššie spomínané pomery navrhovateľa odôvodňovali oslobodenie navrhovateľa od súdnych poplatkov za návrh ako aj samotné aplikovanie § 150 ods. 1 O. s. p. na prejednávany prípad, keď (ako vyplýva z obsahu spisu, ako aj z uznesenia okresného súdu č. k. 16C/2/2012-136 zo dňa 21. 9. 2012, ktorým tento priznal navrhovateľovi oslobodenie od súdnych poplatkov za návrh) navrhovateľ je starobným dôchodcom so starobným dôchodkom vo výške 322,70 EUR mesačne, nepoberá dávky a príspevky v hmotnej núdzi, ani žiadne iné štátne sociálne dávky, nie je vlastníkom (prípadne držiteľom) motorového vozidla. V čase podania návrhu na začatie konania bol navrhovateľ vo veku 85 rokov a v čase vydania odvolaním napadnutého uznesenia vo

veku 87 rokov. Ďalej je na č. I. 40 spisu zažurnalizované potvrdenie o zdravotnom stave navrhovateľa, z ktorého vyplýva, že navrhovateľ trpí chronickou ischemickou chorobou srdca s fibriláciou predsiení, arteriálnou hypertenziou, cukrovkou a podobne. Pokiaľ odporca v rámci svojho odvolania tvrdil, že je dôvodný predpoklad, že navrhovateľ má aj iné príjmy a rovnako, že má aj iný majetok, k uvedenému je v prvom rade potrebné uviesť, že okresný súd mal k dispozícii, a pri svojom rozhodovaní aj vychádzal zo skutočnosti, že navrhovateľ je podielovým spoluvlastníkom nehnuteľností (lesnej a ornej pôdy) v k. ú. Krásno nad Kysucou, ktorú skutočnosť okresný súd zohľadnil, keď ust. § 150 ods. 1 O. s. p. aplikoval tak, že odporcovi priznal aspoň náhradu trov konania v jednej polovici ich uplatnenej výšky. Existencia iných príjmov navrhovateľa a ani ďalšieho jeho majetku v konaní preukázaná nebola.

Na základe uvedeného možno konštatovať že osobné a majetkové pomery navrhovateľa (veľmi vysoký vek a s tým spojené zdravotné problémy, nízky príjem a absencia majetku s výnimkou niekoľkých drobných podielov ornej a lesnej pôdy) v porovnaní s majetkovými pomermi odporcu, ktorým je štátny podnik s hrubým ziskom za obdobie roku 2013 vo výške 10,3 milióna EUR a s počtom zamestnancov prevyšujúcim 3.000, jednoznačne odôvodňujú záver okresného súdu o potrebe aplikácie § 150 ods. 1 O. s. p. a následné priznanie náhrady trov v konaní úspešnému odporcovi len v polovičnej výške (614,3 EUR). Preto odvolací súd uznesenie okresného súdu podľa § 219 ods. 1 O. s. p. ako vecne právne potvrdil.

Pri rozhodovaní o trovách odvolacieho konania vychádzal odvolací súd z ustanovenia § 224 ods. 1, v spojení s § 142 ods. 1 a § 151 ods. 1 O. s. p.. Navrhovateľ bol v odvolacom konaní úspešný a preto mu podľa vyššie citovaných ustanovení vzniklo právo na náhradu trov odvolacieho konania. Nakoľko si však trovy odvolacieho konania neuplatnil a ani mu žiadne konkrétne trovy odvolacieho konania nevznikli, odvolací súd o náhrade trov odvolacieho konania navrhovateľa nerozhodoval (§ 151 ods. 1 prvá veta O. s. p.). Odporcovi, ktorý si uplatnil náhradu trov odvolacieho konania vo výške 46,21 EUR, a ktorý nebol v odvolacom konaní úspešný, právo na náhradu trov odvolacieho konania nevzniklo.

Rozhodnutie bolo prijaté senátom odvolacieho súdu pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu odvolanie nie je prípustné.